

Indrzejczyk, Roman

Wybaczyć

Przegląd Pruszkowski nr 1, 125

2010

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Znów trzeba wybaczyć
-tak Jezus powiedział
Zapomnieć urazy,
Szansę dać nadziei.

I żebyśmy chcieli
Tworzyć wciąż od nowa
Życie sprawiedliwe
Przyjazne każdemu.

Żeby mógł się zmieścić
W tym królestwie dobra
Każdy zwykły człowiek
Uczony i prosty.

Zdarzą się czasem (ja powiem, że często)
chwilę dobrej chwili,
A nieraz, jak w bajce, szczęście samo przyjdzie,
Światło zrozumienia i poznania prawdy,
Wskrycie człowieka z jego tajemnicą,
co serce otwiera
I siebie dopuszcza do swoich tajemnic,
do swojej miłości, tak niezrozumianej...

Je jest poezji w tym codziennym życiu
może wprost aż z nieba? może od człowieka?
Kiedy sercem patrytyz, to piękno odczuwasz,